



ZÁPIS

z jednání hodnoticí komise pro výzvu č. 03_23_051 Operačního programu
Zaměstnanost plus

Datum jednání	12.9.2025
Čas jednání (od – do)	9:00 – 10:30
Místo jednání	Kartouzská 4, Praha 5, místnost 318
Počet členů hodnoticí komise	6
Seznam účastníků	Viz prezenční listina v příloze zápisu

Přehled hodnocených projektů:

Č.	Registrační číslo projektu	Název projektu	Výsledné bodové / slovní hodnocení projektu	Detail hlasování o výsledném hodnocení
1.	CZ.03.03.01/00/23_051/0005882	Chytrá sdílená péče PLUS	45,00 / Nevyhověl	Pro: 0 Proti: 4 Zdržel se: 0 Nepřítomen: 2

Odůvodnění výsledného bodového / slovního hodnocení pro každý z hodnocených projektů je uvedeno v jednotlivých věcných hodnoceních v příloze tohoto zápisu.

Zápis je vyhotoven přímo na jednání hodnoticí komise, k jeho znění nebyly vzneseny žádné připomínky. Všichni členové vyjádřili souhlas s jeho zněním.

Přílohy:

- Prezenční listina
- Vypracované věcné hodnocení (pro každý hodnocený projekt – viz výše) jedno hodnocení
- Příloha č. 3 Záznam o průběhu jednání komise

Soulad zápisu s průběhem a výsledky jednání potvrzuje:

Tajemník hodnoticí komise	
Datum	12.9.2025
Jméno	
Příjmení	
Podpis	

Předseda hodnoticí komise	
Datum	12.9.2025
Jméno	
Příjmení	
Podpis	

Detail hodnocení

Název projektu Chytrá sdílená péče PLUS
Registrační číslo projektu CZ.03.03.01/00/23_051/0005882

Kód hodnotitele

Pořadí hodnocení 3
Kolo hodnocení Hodnocení žádosti o podporu
Fáze hodnocení Věcné hodnocení
Datum hodnocení 12. 9. 2025
Status Nevyhověl
Soubor kritérií OPZ+_VH_sociální inovace_projekt v realizační fázi
Finalizováno Ano
Platný Ano
Výsledek (v bodech) 45,00
Počet hodin
Arbitr Ne
Opravný hodnotitel Ne

Popis hodnocení

Komentář k hodnocení Žadatel pracuje s relevantním a palčivým problémem fragmentace péče o seniory a přetížení pečujících. Oceňujeme, že žadatel má reálnou zkušenost z terénu a umí ji přetavit do konkrétních návrhů. Přesto se v hodnocení ukázalo, že projekt stojí pevněji na vlastní empirické zkušenosti a produktovém rozvoji než na hlubším systémovém poznání.

- V kritériu „Znalost a poznání“ se ukazuje, že žadatel nepřináší dostatečnou reflexi širšího kontextu – jak v českém prostředí, tak v zahraničí, kde jsou komunitní modely podloženy robustní evidencí.
- Ambice systémové změny je deklarovaná, ale není jasně doloženo, kdo má být nositelem změny, jak bude vypadat formální adopce či financování po skončení projektu. Tento nesoulad mezi jazykem „systémového řešení“ a reálnými parametry projektu významně oslabuje důvěryhodnost žádosti.
- Projekt má potenciál přinést lokální zlepšení v koordinaci péče a komfortu pro omezený počet rodin. Nicméně chybí přesvědčivé mechanismy, jak se tyto přínosy přenesou do širší praxe.
- Navržená evaluace je velmi problematická.
- Velmi nejasné je zapojení klíčových aktérů, jak volba konkrétních metod, tak práce s motivací.
- Rozpočet je hospodárný a drží se tabulkových hodnot, avšak v oblasti IT je poddimenzovaný – spíše pro další prototyp než pro udržitelný produkt.

Citovaná literatura:

- BEACH, Derek a Rasmus PEDERSEN. Process-Tracing Methods: Foundations and Guidelines. . Online. ISBN 978-0-472-05189-2. Dostupné z: doi:10.3998/mpub.10072208
- KHANDKER, Shahidur R.; Gayatri B. KOOLWAL a Hussain A. SAMAD. Handbook on impact evaluation: quantitative methods and practices. . Online. Washington, D.C: World Bank. ISBN 978-0-8213-8028-4. Dostupné z: <https://documents.worldbank.org/en/publication/documents-reports/documentdetail/650951468335456749/handbook-on-impact-evaluation-quantitative->

methods-and-practices

- PAWSON, Ray a Nick TILLEY. Realistic Evaluation. . Online. Los Angeles, London, New Dehli, Singapore, Washington DC: SAGE Publications [vid. 2022-04-14]. ISBN 978-0-7619-5009-7. Dostupné z: <https://uk.sagepub.com/en-gb/eur/realistic-evaluation/book205276>
- WAUTERS, Benedict a Derek BEACH. Process tracing and congruence analysis to support theory-based impact evaluation. Evaluation. Online. 24(3), 284–305. Dostupné z: [doi:https://doi.org/10.1177/1356389018786081](https://doi.org/10.1177/1356389018786081)
- YIN, Robert K. Case Study Research: Design and Methods. . B.m.: SAGE Publications. ISBN 978-1-4833-2224-7.

Hodnotící komise nedoporučuje projekt k podpoře.

Poznámka k výsledku

Kritéria hodnocení

Kritérium	Funkce	Vyhověl	Minimum bodů	Maximum bodů	Způsob hodnocení	Min. bod. hranice	Počet bodů	Deskriptor	Odůvodnění	Relevantní
1. Potřebnost	K	Ne	7,50	30,00		0,00	11,25			Ano
1.1. Potřebnost navrženého řešení problému; Hodnocena je prokazatelnost potřebnosti nového řešení, tj. význam problému a (ne)dostupnost jeho řešení, a dále kvalita podkladů, ke kterým žadatel dospěl a které dokládají potřebnost a relevantnost řešení pro cílovou skupinu.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Žadatel v popisu problému a cílových skupin vychází z relevantních podkladů a zkušeností, které nasbíral v rámci současného/realizovaného projektu a doplňuje je o své praktické zkušenosti a z části zkušenosti dotčených aktérů. Tato zjištění působí velmi obecně, bez potřebného hlubšího vhledu, který žadatel vzhledem ke svým dlouholetým zkušenostem a realizovanému projektu má. Z některých zjištění jasně nevyplyvá, jaké metody pro svá zjištění využil, zda se jedná pouze o zkušenosti z fungování služeb žadatele či dalších poskytovatelů např. sociálních či zdravotních služeb. Potřebnost koordinace péče, propojení klíčových aktérů apod. jsou nezpochybnitelné, ale zmíněné závěry nepoukazují na dostatečné ponoření se do situace z pohledu, alespoň části dotčených či zmíněných aktérů a získání praktických zjištění z terénu či přímé práce mimo působení žadatele/jeho služby. Tím mimo jiné dochází k nejasné vazbě na volbu řešení a její potřebnou míru propracovanosti z širšího kontextu. Uvedený problém je popisován obecně a převážně z pohledu žadatele bez jasné vazby např. na území, které zmiňuje, či plánuje v navazujícím projektu. Z předloženého nevyplyvá, že přemýšlí v širších souvislostech ve vazbě k dobrovolnictví, zdravotnictví (včetně nemocnic či praktických lékařů a dalších specialistů), sociálních služeb a zmiňované státní správy a její různé úrovně – krajskou, obecní. S daty žadatel pracuje pouze v obecné rovině, nepracuje s kvantitativními daty, která získal v průběhu empatické fáze. Jen v náznaku lze vytušit z nastavených indikátorů, že s určitou skupinou v empatické fázi pracoval/setkával se. HK postrádá jasnější specifikaci volby lokality, kde bude pilotní ověření probíhat, uvedená kvantitativní data nejsou vztažena k těmto krajům/lokalitám. HK si také všimá, že potřebnost nového řešení je někdy obhajována spíše na úrovni „už to fungovalo u nás, a proto to musí být potřebné i jinde“, než na úrovni systémové evidence. V zahraničních praxích (např. Nizozemsko, Dánsko) byla	Ano

									potřebnost komunitních modelů prokázána robustními daty o snížení hospitalizací či zvýšení kvality života. Žadatel podobnou evidenci pro český kontext nepředkládá – spoléhá spíše na argumentační sílu vlastní zkušenosti. HK uznává, že ve srovnání s jinými českými projekty v této oblasti se jedná o uchopení tématu, které má skutečný inovační potenciál. Fragmentace péče a přetížení pečujících jsou problémy, které nelze přehlížet, a žadatel nabízí řešení, které má šanci do této mezery promluvit. HK konstatuje, že uvedená zjištění odpovídají trendům, kdy se řešení sociálních potřeb netýká jen jedné instituce, ale celé komunity a potřebných služeb. Za inovativní prvek lze považovat zapojení asistivních technologií a case/care managementu, což jsou přístupy, které ve veřejných politikách ČR zatím nejsou standardně ukotveny. Žadatel tedy reaguje na reálnou mezeru v systému. Cílová skupina je popsána jako senioři a jejich pečující, přičemž komise oceňuje, že pozornost je věnována i širšímu okruhu – obcím, dobrovolníkům a komunitním sítím. To odpovídá trendům, kdy se řešení sociálních potřeb již dávno netýká jen jedné instituce, ale celé komunity. Zvolené cílové skupiny nejsou alespoň rámcově kvantifikované.	
1.2. Znalost a poznání; Hodnocena je prokázaná znalost stávajícího poznání a potřeb cílové skupiny, a to nejen na základě rešerše literatury / desk review, ale také vlastního testování.	K	Ne	3,75	15,00		7,50	3,75	nedostatečné	Žadatel předkládá solidní znalost vlastního prostředí. Vzhledem k postavení žadatele je zřejmé, že stávající řešení v ČR zná, své služby poskytuje od roku 2014. Žadatel popisuje zkušenosti z pilotního testování, které doplnil i při osobní účasti žadatele na HK. I přesto je nutné konstatovat, že žadatel je obecný ve specifikaci limitů současných řešení a jejich fungování a poznání z empatické fáze. Skutečné poznání systémového problému a jeho determinantů zůstává spíše povrchní. V dokumentech je patrné, že hlavní optikou je perspektiva samotného žadatele – „v našem rybníčku se to osvědčilo, tudíž to musí být univerzálně potřebné“. Tato logika je však zavádějící: produktová zkušenost není totéž co systémová reflexe. Z textu žádosti není jednoznačné, jak koncept chytré sdílené péče přijímají konkrétní aktéři – např. alespoň jedna konkrétní spolupráce s poskytovatelem SSL, či dobrovolnickou organizací apod. Např. jedno z poznání se týká potřebné spolupráce se státní správou, která je dle žadatele klíčovým faktorem. Z předloženého popisu však jasně nevyplývá, v čem konkrétně je tato spolupráce klíčová, jak konkrétně bude např. žadatel navazovat na struktury například ve zmíněném komunitním plánování. Zmíněna je prezentace projektu/záměru bez jasnější konkretizace této spolupráce. Žadatel při osobní účasti na HK popisoval řadu jednání, ovšem nedoplnil konkretizaci obsahu, ani, že by součástí výstupů	Ano

									takových jednání byly hmatatelné výstupy spojené s konkrétními návaznými kroky, odpovědností či předslíbenými závazky. Žadatel při osobní účasti na HK uvedl, že je připraven v rámci systému se propojovat a navazovat spolupráci v rámci efektivitu systémů, není však v tuto chvíli žádá konkrétní hmatatelná podoba takového předpokládaného propojování. Na první pohled žadatel vhodně cílí na "systémový směr" pomocí metodiky case/care managementu + digitálního panelu + appky, a k tomu plánuje advokační práci a veřejné diseminační dokumenty. Hned na druhý pohled však HK vidí, že z popsaných definic a metrik zatím neplyne jasný mechanismus přenosu na systém (kdo to převezme, za jakých podmínek, jaká změna pravidel/úhrad/interoperability je nutná). HK si také poměrně jasně všímá toho, že sám žadatel v podstatě pracuje se třemi scénáři. Tato triáda obsahuje od „open outputs + free app“ přes „běžný provoz u poskytovatelů“ po ukotvení ve veřejném systému. Výsledek tak může zůstat na volném trhu (produkt využívaný poskytovateli/rodinami) i bez systémové změny, pokud se nepovede advokace. Otázkou tak je, zda je systémová změna potřebná, pokud by produkt mohl fungovat i v rámci současného systému? Hodnotící komise by ocenila, aby žadatel nejprve realizoval svou systémovou představu v menším územním rámci (např. na úrovni kraje) ve spolupráci s klíčovými aktéry. Teprve na základě takto ověřené zkušenosti by bylo vhodné uvažovat o rozšíření do dalších oblastí. „Méně může být více.“	
2. Účelnost	K	Ne	7,50	30,00		0,00	11,25			Ano
2.1. Zlepšení a dopad; Hodnocen je potenciální dopad projektu na zvýšení kvality života cílové skupiny.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Hodnotící komise se domnívá, že projekt v této části naráží na paradox, který je pro mnoho inovačních projektů typický: ambice je velká, ale cesta, jak k ní dojít, je popsána spíše obecně než konkrétně. Žadatel deklaruje, že řešení přinese zásadní pozitivní změnu kvality života seniorů a jejich pečujících, že zefektivní koordinaci péče a posílí roli dobrovolníků i komunitních zdrojů. To jsou cíle, se kterými lze v obecné rovině souhlasit. Problémem je však míra, v jaké žadatel dokládá, že právě toto řešení povede k uvedeným dopadům. V předloženém projektu a jeho přílohách je naznačeno zlepšení, které žadatel očekává díky IT nástroji pro case manažery a koordinátory, využití potenciálu nejenom profesionální pomoci, ale i dobrovolnictví a širší rodiny. Ambice týkající se legislativních změn jsou ale velmi nekonkrétní. Zdá se, že „zlepšení“ je chápáno spíše jako efektivnější vnitřní procesy žadatele a jeho partnerů, nikoli jako změna, která by byla okamžitě přenositelná do širšího systému. Uvedené cíle projektu jsou nejasně definované ve	Ano

									vazbě k žadateli a k vnějšímu prostředí. Současně všechny uvedené cíle nejasně navazují na závěry z empatické fáze. Není přehledné propojení definovaných cílů, na ně navazující klíčové aktivity projektu a zjištění z empatické fáze. V části týkající se definování cíle projektu, žadatel zmiňuje zaměření se nejenom na seniory, ale i na osoby se specifickými potřebami, není zřejmé z dalších částí projektu, koho tím žadatel myslí. Hodnotící komise proto postrádá jasné mechanismy šíření – například závazky obcí či krajů k převzetí řešení.	
2.2. Způsob vyhodnocení a evaluace; Hodnoceno je nastavení evaluace řešení.	K	Ne	3,75	15,00		7,50	3,75	nedostatečn é	Navržený evaluační design je velmi problematický. Je pojat formalistně, v mnoha ohledech neužitečně, bez jakékoliv metodologické opory a nesplňuje požadavky kladené na evaluaci v této výzvě. Žadatel navrhuje velmi vysoký počet evaluačních otázek (17) a přiřazuje je k jednotlivým KA. To vůbec není nutné, naopak je zbytečné, neprioritizované a zejména u některých otázek zcela formalistní – např. otázky jako „EO 1.3 Jaký je počet case managerů a koordinátorů využívajících nástroj pro koordinaci sdílené péče?“ nebo „EO2.3: Kolik individuálních plánů péče bylo v rámci projektu vytvořeno a spuštěno?“ by měly být zcela jasné ze základního monitoringu a není třeba jim formálně věnovat evaluační pozornost. Evaluační pozornost by měla být věnována intervenci jako celku (či jednotlivým mechanismům intervencí spouštěných) a nikoliv úrovni KA, které jsou jen formální vnitřní strukturou projektu. Proto nedává smysl ani první deklarovaný evaluační cíl „Zhodnocení efektivity a dopadu klíčových aktivit projektu na cílové skupiny“. Dopad (tedy kauzálně ověřený efekt) nemá smysl rozkládat na jednotlivé KA. Výzva požaduje, aby evaluace projektu měla dopadovou složku (jakkoliv je možné, užitečné a vítané, aby evaluace formativně řešila problémy či pomáhala stabilizovat samotnou intervenci), jinými slovy evaluace musí mít (mimo jiné) charakter testování teorie. Dopadová evaluace pak může mít podobu kontrafaktuální dopadové evaluace (Counterfactual Impact Evaluation (CIE) - tj. řešení evaluačních otázek typu „Nakolik intervence ovlivnila výsledkovou proměnnou XY“), nebo teorií vedené evaluace efektů (Theory-based Impact/Effect Evaluation (TBIE) - tj. řešení evaluačních otázek typu „Jakým způsobem intervence ovlivňuje výsledky? V jakém kontextu a pro koho funguje?“. CIE z hlediska výzkumné strategie vyžaduje provedení experimentu nebo kvaziexperimentu (Khandker et al. 2010), TBIE pak pracuje skrze výzkumnou strategii případových studií (Yin 2013) opřených o robustní teorii změny intervence (a zejména její část označovanou jako change model, včetně explicitně	Ano

									vyjádřených předpokládaných mechanismů) a o kauzalitě hledá evidenci pomocí přístupů Process tracing (Beach a Pedersen 2013) nebo Congruence analysis (Pawson a Tilley 1997; Wauters a Beach 2018). Ani jednu z těchto variant dopadové evaluace však evaluační design zřetelně nepřináší a neodpovídá tak požadavkům výzvy. Žádná z uvedených evaluačních otázek není formulována a řešena kauzálně (otázky „EO 1.2 Do jaké míry nové nástroje přispívají k efektivnějšímu poskytování péče a lepší koordinaci služeb?“ a „Jak projekt přispěl ke zvýšení dostupnosti a koordinace služeb pro cílovou skupinu?“ jsou sice formulovány tak, že náznak kauzality obsahují, avšak jejich řešení přes názory respondentů povede jen k deskriptivnímu zjištění, co si o tom aktéři myslí, nikoliv k podložení nebo vyvrácení kauzality. Za poznámku též stojí, že evaluační design neobsahuje jakýkoliv odkaz na metodologickou literaturu. V případě, že by žadatel uvažoval o opětovném předložení evaluačního designu, HK doporučuje: (i) výrazně snížit počet evaluačních otázek, (ii) do evaluačního designu zařadit vstupní hypotézu o teorii změny intervence, včetně popsání předpokládaných mechanismů, (iii) jádro evaluace orientovat směrem k TBIE (což má větší učící potenciál než CIE, který je spíše vhodný pro prokázání akontability v pozdějších fázích vývoje intervence, kdy je intervence již stabilizovaná a naškálovaná na dostatečně velký vzorek, který je k provedení kvaziexperimentu potřeba), (iv) řešení evaluace opřít o metodologické zdroje/literaturu.	
3. Efektivnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	7,50			Ano
3.1. Efektivita projektu a rozpočet; Hodnoceno je efektivní a hospodárné použití zdrojů s ohledem na plánované a potřebné výstupy projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	Předložený rozpočet je přehledný, doplněný vysvětlením v doložené příloze. Velký důraz žadatel klade na pracovníky v přímé práci – jedná se o 3 úvazky. Vzhledem k celkovému zaměření projektu HK považuje za podhodnocenou část odborného vedení projektu a průběžné podpory pracovníků v přímé péči. Na toto podhodnocení má vliv i realizace projektu v 5 krajích ČR. Pozici Evaluátora HK považuje za podhodnocenou. U pozice IT specialisty není jasné vysvětleno, proč není potřeba ve větším časovém rozsahu, vzhledem k IT prvkům řešení a potřebě testování v průběhu využívání IT nástroje apod.	Ano
4. Hospodárnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	7,50			Ano
4.1. Hospodárnost; Hodnocen je žadatelův přístup k hospodárnému využití zdrojů v projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	Žadatel jasné nespecifikuje, jak předložený projekt navazuje na jeho současnou činnost, jak využívá svých současných služeb/aktivit pro realizaci předloženého projektu. Není jasné, jak má plánovanou spolupráci se zmíněnými dotčenými aktéry a s jakou kapacitou případně počítají při jejich zapojení. Hodnotící komise konstatuje, že	Ano

									rozpočet projektu působí hospodárně – žadatel se drží doporučených cenových hladin, nevykazuje zjevné nadhodnocení a uplatňuje strukturu, která odpovídá standardům OPŽ+.	
5. Proveditelnost	K	Ne	5,00	20,00		0,00	7,50			Ano
5.1. Způsob zapojení aktérů (cílové skupiny a stakeholderů) a kapacity pro řešení ; Hodnoceno je využití potenciálu cílové skupiny v projektu, kapacity žadatele pro řešení a možnosti spolupráce s dalšími aktéry.	K	Ne	2,50	10,00		5,00	2,50	nedostatečné	HK sice oceňuje, že žadatel téma zapojení aktérů nebere jen jako formální požadavek a věnuje mu samostatnou klíčovou aktivitu. V textu je patrná snaha postupovat dle trendů tzv. co-designu a human-centered designu a o to, aby do řešení vstupovali nejen profesionálové a instituce, ale i senioři, pečující, dobrovolníci a obce. Nicméně na úrovni konkrétních stakeholderů není zřejmé, zda v praktické rovině toto zapojení bude dostatečně hluboké pro dosažení očekávané změny. Workshopy a fokusní skupiny mohou být dobrým prostředkem pro sběr podnětů, ale samy o sobě negarantují, že zpětná vazba bude mít reálný vliv na rozhodování o vývoji řešení. Dalším rizikem je, že proces je popsán převážně v rovině „setkáme se, nasloucháme, sbíráme“, ale už méně v rovině „jak se podněty promítnou do konkrétních úprav“ – tedy chybí feedback do vývoje aplikace, metodiky a vazba na vnější prostředí. Specifickou otázkou je také zapojení dobrovolníků. Žadatel počítá s jejich významnou rolí, což je ambiciózní cíl, ale v českém kontextu dlouhodobě obtížně udržitelný. Dobrovolníci u nás nemají tak zakořeněnou tradici jako v západní Evropě a jejich nábor i udržení je náročné. Postavit část participace na tomto pilíři je proto riskantní, zvláště když chybí konkrétní plán, jak motivaci a stabilitu dobrovolníků dlouhodobě zajistit. Ani v rámci osobní účasti nedošlo k jasnému upřesnění jejich zapojení. V popisu způsobu zapojení se žadatel zaměřuje na 5 krajů v ČR, tato skutečnost se v jednotlivých částech žádosti neodráží. Dále není jasné, s jakou časovou kapacitou kdo počítá. Žadatel nepracuje s motivací dotčených aktérů zapojit se. Není jasné, v jakém rozsahu, jakou formou a jak aktivně budou dotčení aktéři zapojováni do jednotlivých fází řešení a jaké je propojení se současnými postupy konkrétních institucí. V rámci osobní účasti bylo upřesněno zapojení např. MPSV, je škoda, že žadatel neklade důraz např. na intenzivní zapojení na úrovni jednoho kraje.	Ano
5.2. Způsob realizace aktivit a šíření; Hodnocena je vhodnost zvoleného způsobu realizace aktivit a potenciál šíření daného řešení.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	5,00	dostatečné	Hodnotící komise oceňuje, že žadatel popisuje realizaci aktivit v souladu se strukturou výzvy 051 – od pilotování řešení přes evaluaci až po advokační práci. Popis aktivit je stručný, přehledně strukturovaný, v obecné rovině propojený s rozpočtem projektu. Popis postrádá upřesnění konkrétnějšího průběhu jejich realizace. Zůstává na povrchu tématu, bez potřebné hloubky. V KA č. 1 žadatel	Ano

									popisuje rovnocennost technických i metodických nástrojů, potřebnost průběžných úprav apod. Toto mimo jiné nekoresponduje s pozicí IT, s kterou žadatel počítá pouze na určité časové období. U KA č. 2 není hodnoticí komisi jasné, kdo se do ní vlastně zapojuje, kdo bude vzděláván, v jaké časové dotaci apod; jak je KA rozložena v rámci zvolených krajů, v čem navazuje na současné zkušenosti a rozvíjí je. Z část tato KA působí jako snaha zabezpečit klienty potřebnou technologií, podporou a druhotné je pilotní ověřování řešení a rozvíjení získaných zkušeností. V KA č. 3 žadatel uvádí relativně náročné zapojení dotčených aktérů, bez rámcového upřesnění jejich kapacit a zájmu se do takto rozsáhlé spolupráce zapojit. U KA č. 5 HK postrádá jasnější vazbu na legislativní změny - z čeho žadatel vychází, v jaké konkrétní oblasti. Žadatel sice deklaruje tři scénáře udržitelnosti (od otevřeného sdílení metodiky až po systémové zakotvení řešení), ale z dokumentace není zřejmé, jaký scénář je realistický a kdo za něj ponese odpovědnost. Chybí jasné závazky veřejných aktérů (kraje, obce, MPSV), že budou výsledky přebírat, testovat či integrovat do svých komunitních plánů. V důsledku tak může šíření skončit na úrovni „kdo chce, ať si stáhne metodiku“, což samo o sobě není systémovou změnou. HK se domnívá, že žadatel se dostatečně nevyrovnává s existencí jiných, již fungujících systémů na českém trhu, bez jasné strategie a bez zapojení těchto hráčů hrozí, že výstupy projektu budou těžko použitelné mimo jeho vlastní prostředí. Místo cesty k plošnému šíření tak vznikne spíše další „ostrovní řešení“. Pozitivní je, že žadatel plánuje zveřejnění analytických dokumentů a evaluačních zpráv. Ty mohou přispět k šíření znalostí, pokud budou skutečně dostupné a využitelné. Hodnoticí komise však podotýká, že zveřejnění dokumentů samo o sobě nepředstavuje aktivní šíření – k tomu by bylo zapotřebí cílená strategie komunikace, vzdělávání nebo uzavřené dohody s veřejnými institucemi. Tento záměr sice potvrdil žadatel také při osobní účasti na HK, žádost spíše popisuje jednotlivé kroky více z hlediska produktového rozvoje ...více, než z hlediska rozvoje změny pravidel systému. Vzhledem k tomu, že tato výzva je nastavena na systémové/kolektivní přínosy – tj. veřejná hodnota, kde trh selhává - musí žadatel v případě, že řešení lze udržet čistě tržně (licence/appka) jasně vysvětlit přidanou veřejnou hodnotu, jinak má HK obavu, že se jedná spíš o „rozvoj produktu“.	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	---	--

Přílohy posudku

Číslo přílohy hodnocení	Název přílohy hodnocení	Soubor
----------------------------	-------------------------	--------